

чив і бачити не може. Йому честь і держава вічна! Аминь.

Настанови щодо багатих

17 Багатим у нинішньому віці наказуй¹, щоб не звеличувалися² та надіялися не на багатство³ невірне, а на Бога Живого, Який дає нам усе рясно для насолоди⁴;

18 щоб робили добро, багатіли в добрих ділах, були щедрі й товариські⁵,

19 збираючи собі добру основу для майбутнього, щоб прийняти життя вічне.

20 О, Тимофію! Ввірене зберігай, відвертаючись порочного марнослів'я та протиставлень⁶ у судженнях, хибно званих знанням,

21 яке, виставивши напоказ, деякі відхилилися⁷ від віри. Благодать із тобою. Аминь.

людей не видел и видеть не может. Ему честь и держава вечная! Аминь.

Наставлення относительно богатых

17 Богатым в нынешнем веке повелевай¹, чтобы не превозносились² и надеялись не на богатство³ неверное, а на Бога Живого, дающего нам всё обильно для наслаждения⁴;

18 чтобы делали добро, богатели в добрых делах, были щедры и общительны⁵,

19 собирая себе доброе основание для будущего, чтобы обрести жизнь вечную.

20 О, Тимофей! Вверенное храни, отвращаясь порочного пустословия и противопоставлений⁶ в суждениях, ложно именуемых знанием,

21 которое, выставив напоказ, некоторые отклонились⁷ от веры. Благодать с тобою. Аминь.

17 Пр 11:28; Екк 5:18–19; Єр 9:23; 48:7; Авв 2:6; Лк 12:15.

18 Тит 3:8; Євр 13:16.

19 Мт 6:20; 19:21; Лк 16:9; Флп 3:14.

20 Кол 2:8; 2Тим 1:12, 14; 2:2; 3:14; Тит 1:14.

21 1Тим 1:6; 2Тим 4:22.

6:17⁽¹⁾ παραγγέλλω (парангέλλо) – приносить звістку, повідомляти; веліти, наказувати, пропонувати, вимагати, призивати; забороняти; наставляти; варто відрізнити від грец. παρακαλέω (паракалéо) – умовляти*, перекоувати (1Тим. 6:2⁽²⁾).

6:17⁽²⁾ ὑψηλοφρονέω (хюпселофронéо) – звеличуватися, бути високої думки про себе, бундючитися, величатися, хизуватися, гордувати.

6:17⁽³⁾ πλοῦτος (плóтос) – багатство, достаток, можливість, скарби; варто відрізнити від μαμωνάς* (мамонás) – мамона*; бог (ідол) золота, багатства;

дух срібллюбства, користлюбства, пожадливості. **6:17⁽⁴⁾** ἀπόλαυσις (апóлаусіс) – насолода, задоволення; утіха, щастя, блаженство.

6:18⁽⁵⁾ κοινωνικός (койнонікóс) – товариський (який любить і вміє спілкуватися з людьми), здатний до співучасті, спілкування, допомоги.

6:20⁽⁶⁾ ἀντίθεσις (антітесіс) – антитеза, протиставлення, протилежність, заперечення; крайність.

6:21⁽⁷⁾ ἀστοχέω (астохéо) – допускати промах, помилятися; відступати, відхилитися (від мети, курсу); зазнавати невдачі; збиватися з путі*; грішити.